

La batalla de tots per salvar el missatger

El periodisme ebrenc està tocat. També ho està el periodisme en general, no necessàriament el que es fa a les Terres de l'Ebre, però les darreres estocades als professionals de la comunicació que s'han fet des de l'Administració pública a l'Ebre, acumulades als acomiadaments que fa temps que són una constant, també en el sector privat, —que han fet minvar les redaccions i pràcticament deixar en testimonials les corresponçalies—, han fet saltar els senyals d'alarma. I si els mateixos professionals estan espantats de la deriva que està prenent el que, al final, ha de ser un dret social, preocupats davant el retrocés en l'exercici de la professió des del punt de vista quantitatiu i qualitatiu, i davant la precarietat laboral inicialment acceptada i finalment enquistada, la societat ha de prendre consciència plena del fet que este és, principalment, un problema de tots. Sobretot perquè hi ha en risc el dret bàsic de rebre una informació de qualitat, just en un moment en què paradoxalment, i dissimulat sota l'allau d'informació sense processar que arriba per tots costats gràcies a les noves tecnologies, hi ha signes evidents d'obscurantisme, corrupció i crisi de la política, que no és altra cosa que l'exercici del poder per gestionar el bé comú, just, veus per on, quan més llum i taquígrafs està en condicions d'exigir la nostra societat hiperinformada. El periodisme és més necessari que mai, però no necessàriament tot, sinó, aquell que es fa des de la independència, el que dona les claus per poder interpretar tot el que està passant amb garanties de veracitat. Deia el sociòleg Manel Castells en un article publicat dissabte passat que no es pot parlar de crisi del periodisme, sinó de transformació. Allà que vertaderament està en crisi és el sistema caduc de negoci d'alguns mitjans de comunicació, en connivència amb una Administració que creu que convenia apel·lant a l'estalvi, un argument fal·laç i, com a més, enganyós. Però esta no és una guerra de model empresarial, sinó de model de servei públic, i sobretot ha de ser la batalla del periodisme i de la societat per exigir l'accés a res més i res menys que tot un dret fonamental. El missatger, a qui molts sempre volen matar, mereix que lluitem per salvar-lo. Esperem haver tocat fons per poder posar finalment les bases, entre tots, per a una informació millor.